

[Lilli Gyldenkilde]

står i loven, bliver stående, men ingen tror vel i fuldt alvor på, at vi kan nå at gennemføre det, inden vi nu holder sommerferie, og så kommer vi først ind til d. 7. oktober, og så bliver der vel næppe lavet nogen lov. Derfor må vi altså også sige fra: det kan vi heller ikke medvirke til.

Lad mig i øvrigt bare sige om selve lovforslaget, at også vi beklager – og det gør vi, hver gang der kommer et af disse lovforslag, der er kædet sammen – at det ikke er muligt at stemme for tingene hver for sig, men det er det nu altså ikke.

Hvad angår forslaget om, at efterlønsmodtagernes antal skal begrænses – og det er jo det, der ligger i lovforslaget – kan vi ikke medvirke til det. Det er lidt af en paradoksal situation at være i at skulle stå og forsvare efterlønnen. Vi var ganske mange om at stemme for den i sin tid, deriblandt også SF, og vi vil gerne værne om den. Vi synes, det har været en ganske udmærket ordning, og vi synes, det er udmærket jo flere der går over på den, for jo flere unge mennesker kan der komme ud på arbejdsmarkedet. Derfor kan vi ikke medvirke til, at antallet af efterlønsmodtagere faktisk mindskes.

Hvad angår jobtilbudsordningen, må jeg sige, at socialistisk folkeparti ikke har noget imod, at vi har en jobtilbudsordning med tryk på tilbud. For det er da en ganske fornuftig foranstaltning over for langtidsledige, at de kan få et sådant tilbud, men vi frygter det, som står i bemærkningerne, nemlig at man overvejer at lave nogle sanktioner. Det vil vi advare imod, for så er det jo ikke længere en jobtilbudsordning, men en jobtvangsordning, og jeg vil bede om, at man overvejer, om det er rimeligt at lave en sådan lovgivning.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Med sit levende sprog bad hr. Kurt Hansen mig om at komme herop og give et svar på hans mange spørgsmål. Jeg har nu oftestent, man gjorde hr. Kurt Hansen den største tjeneste ved ikke at svare på hans spørgsmål, men på denne direkte opfordring vil jeg dog gerne imødekomme ham.

For det første overrasker det mig trods alt, at man selv som venstresocialist kan få sig selv til fra folketingets talerstol at sige, at en af farerne ved jobtilbudsordningen er, at den

øger arbejdskraftens faglige mobilitet. Ja men tænk sig hvilket skræmmebillede for et moderne arbejdsmarked, at arbejdskraften skulle have en høj faglig mobilitet! Jeg har dog altid troet, at man uanset politisk opfattelse var af den formening, at det var en fordel for et samfund at have en fagligt mobil arbejdskraft, for det er jo det, der ligger i hele vort uddannelsessystem: efteruddannelse for faglærte, uddannelse for specialarbejdere osv., men nu forstår jeg, at hr. Kurt Hansen og venstresocialisterne er imod enhver form for forbedring af arbejdskraftens faglige mobilitet og dermed valgmuligheder på arbejdsmarkedet.

Jeg vil gerne sige til hr. Kurt Hansen, hvad jeg også har sagt i et skriftligt svar, at jeg ikke deler Gunner Iversens vurdering, alene af den grund at jeg ikke kender grundlaget for den udtalelse, som han har fremsat.

Hr. Kurt Hansen er meget optaget af de mange, der ikke omfattes af jobtilbudsordningen, fordi de på tilbudstidspunktet enten er syge eller gravide eller på anden måde, om jeg så må sige, lovligt forhindret. Der tror jeg at hr. Kurt Hansen gør sig skyldig i en misforståelse. Sagen er simpelt hen den, at så snart de vender tilbage på arbejdsmarkedet, tilbage på dagpenge, er det selvfølgelig reglerne, at de skal modtage et arbejdstilbud, og det gør de da også. Det er altså ikke sådan, at folk forspilder deres rettigheder, fordi de er gravide, syge eller på anden måde lovligt forhindret.

Så spørger hr. Kurt Hansen mig, om regeringen påtænker særlige vægringssanktioner i forbindelse med jobtilbuddet. Dertil er svaret ganske klart nej. Jeg har både i lovforslagets bemærkninger og her under førstebehandlingen af forslaget alene understreget, at en nægtelse af at modtage jobtilbud alt andet lige kan føre til en overvejelse, som foretages af den pågældende arbejdsløshedskasse selv, af, om den pågældende kan siges at stå til rådighed for arbejdsmarkedet.

Jeg vil gerne sige til hr. Enggaard, at jeg værdsætter den positive holdning, hr. Enggaard udviste i forhold til jobtilbudsordningen. Jeg tror, det er meget værdifuldt, at vi fastholder en bred politisk opbakning bag denne ordning. Når jeg blev lidt skuffet og måske udtrykte det lovlig kraftigt under behandlingen af forslaget om støtte til de unge arbejdsløse, var det på baggrund af, at jeg